

Size Sesleniyorum Sevgili Dostum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Nisan 2014

Yadsıyamadığım onca şey var ki kabullendiğim ya da kabullenmediğim...

Yeri geldi mi sahip olduklarım, yeri geldi mi imkânsızlıklar yeri geldi mi hüznün... Kısaca ne varsa gerçek ve kim varsa yakınımda ya da uzağımda.

Ve yadsıyamadığım, görmezden gelemediğim ve doya doya sevdiğim: Kendim, özelliklerim, kifayetsizliklerim ve sahip olduğum ne varsa ve asla kavuşma imkânım olmasa bile zihnimde tasavvur edip, özlemini çektiğim. Kısaca, her şeyimle ve tüm yalınlığıyla benliğim. Öylesine seviyorum ki kendimi her ne kadar sık sık yakınsam da, zor olduğumu bile bile.

Girizgâh her ne kadar şahsımla ilgili olsa da aslında size sesleniyorum sevgili dostum. Aslında dost musunuz değil misiniz ya da bazılarının oyuncağı ve kuklası mısınız onu da bilmiyorum ya, sadece sizden direkt bir cevap alamayacağımı bile bile yazıyorum bu satırları.

Ne zordur bilir misiniz sevdikleriniz tarafından yaralanmak. Hatta yabancıların açtığı yaraya da benzemez bu kesik. Boydan boya derin bir çizik atarsınız sevdiğinizin yüreğine üstelik bile bile. Bunu yapan ender kişilerden birisinizdir gerçeği itiraf etmem gerekirse. Ve şahsınıza kaç defa bunu açıklamaya çalışsam da tutumunuz daha derin yaralar açtı ruhumda.

Ne yazık ki o çok sevdiğiniz değerli varlıklarınıza benzemediğim içindir bana olan yöneliminiz. Zira değil bana benzemeleri böylesine bir ihtimal dahi yok şu koca evrende.

Değerli varlıklarınız; hani toz kondurmadığınız hani sürekli bir tiyatro sahnesindeymişçesine rol ve ahkâm kesenler. Ve ne yazık ki siz de oldukça öykünmektесiniz onlara hem de ta en başından beri.

Asla ve asla bana benzeme şansları yok çünkü sahip olduğum ne varsa sadece ve sadece bana ait. Hatta sahip olmadıklarım da...

Yeri geldi mi mutlu yeri geldi mi eşlik eden hüznün estirdiğı rüzgar. Rol oynama yeteneğim olmadığı için ve böyle bir düşüncem de olmadığından dolayı asla da yüksünmem olumsuzluklardan. Ne saklarım ne de saklanırım. Ne de olsa insan değil miyim; acısıyla tatlısıyla bir ömür sürdürmüyor muyum, herkes gibi, sizin gibi ve değerli varlıklarınız gibi.

Şahsı muhteremleri iyi tanırım ve sizin sürekli içinde bulunduğunuz o gayret. Ne zaman ters giden bir şey olsa ne güzel ört bas edersiniz. Öyle ya; hep bir oyun sizin ve onların yaşadığı, yaşattığı ve yansıttığı.

Noksanlarımız ve vasıflarımız... Yüksünmeli mi, kabullenmeli mi? Kararı siz verin.

Gerçekler niye sürekli sümen altı edilir, onu da anlamış değilim.

Niye olduğundan farklı bir tablo yansıtır insanlar?

Neden acılar ve hüznler gizli saklı yaşanır?

Niye yetersizlikler kamufler edilir mütemadiyen?

Niye sürekli bir yarış halinde şu insanlar?

Kimse kimseye benzemek zorunda değil ki diğer yandan.

Güzel insan, hep feyiz aldığım Mevlana'nın bir sözüyle devam etsem...

"Suskunluğum asaletimdendir... Her lafa verecek bir cevabım var elbet... Lakin bir lafa bakarım laf mı diye... Bir de söyleyene adam mı diye..."

Önceleri oldukça sustum, bazı şeyleri size yansıtmamak adına ve kırmamak için. Zira bana öğretilen hep bu oldu hayatım boyunca.

Söyleyecek sözüm yok mu sandınız... Gülerim zira sevgili Mevlana'nın öngördüğü üzere her lafa verecek bir cevabım hep olmuştur.

Ve zikrettiğiniz onca anlamsız ve destursuz sözü duyunca şahsınızdan, içeriğine baktım sarf ettiklerinizin. Zira incir çekirdeğini doldurmayacak kadar kifayetsiz ve anlamsız ki... Hele ki; şu ahvaliniz yok mu? Zira siz de bilmektesiniz onları ve anlamsız tutumlarını. Bu yüzden de muhatabım olmadıklarını artık iyice idrak ettim.

Sizin de feyiz aldığınız onca muhterem insan var ve her daim bunu bana yansıtmışınızdır. Zira sizde nasıl şekillendiğim gün gibi ortada. Peki, umurumda mı? Elbette umurumda. Ama canımı sıkan umurumda olmasından ziyade sizin üç maymunu oynamanız. Öyle ya, sizin ve onların gözünde ben kimim ki...

Ben kendimi bilip, duyumsadıktan sonra, istediğiniz düşünün, irdeleyin ve kifayetsizliklerim ile mutlu olun. Hatta ve hatta gözlem altına alıp beni, kandırın kendinizi. Ya ben, kaniyor muyum sizce...

Uzaklardan bile okuyabiliyorum düşüncelerinizi ve bencil tutumlarınızı: Sizin ve onların...

Ama kendimi bildikten sonra, sadece acıyorum sizlere. Çünkü kendini bilmezler acıtamaz canımı. Olsa olsa zannederler. Acınası olan kim, Allah biliyor.

Çok şey bildiğimi düşünmüyorum. Ama çok şeyi bilip, öğrenmem gerektiği konusunda hem fikirim. Her an, her gün ve her yeni insan... Yeri geldi mi yaşadığımız olumsuzluklar, kısaca ders çıkaracağımız ve öğreneceğimiz engin bir derya uzanmakta ayaklarımızın altında.

Kendimi bilmeliyim: Zaaflarımı, isteklerimi, yetersizliklerimi ve önümde uzanan yolda önüme serilecek ve elimden alınacak olanları.

“İlim ilim bilmektir.

İlim kendin bilmektir.

Sen kendini bilmezsen,

Ya nice okumaktır.”

Çok eskiden günümüze uzanan bir ışık değil mi Yunus Emre'nin bizi yürekten aydınlattığı.

En çok nedir nefret ettiğim bilir misiniz: Aptal yerine konmak.

Evet, gurur duyduğum bir yönümdür zekâm. Zira hep yoldaşım olmuştur özellikle eğitim hayatımda. Gerçi çoğu zaman kullanmasam da gerektiği gibi, aptal yerine konup, duyumsanmak sıkır canımı.

Siz sanıyor musunuz ki; hiçbir şeyin farkında değilim.

Bir o kadar da saf bir yönüm vardır: Kanmak gibi, inanmak gibi ya da görmek istediğine kendini inandırmak gibi. Sanırım, sinsî olmadığım için şahsı muhteremler gibi, nasıl algılandığım taraflarınca gün gibi ortada.

Son bir şey daha arz etmek istiyorum. Sizlere o denli müteşekkirim ki... Nasıl da kamçulamakta bana yönelik tutumlarınız. Sizin ve onların yönelimi. İçimde birikenleri kaleme dökmek nasıl da iyi geliyor bilemezsiniz. Bu yüzden size ve ahvalinize sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Kabul ediniz her ne kadar anlamazdan geleceğinizi bilsem de...

Kim ne derse desin; Yaradan'ın eşsiz bir armağanı olan bu yolu yürümek herkes kadar benim de hakkım. Tökezeleşem de, koşsam da ara ara duraksasam da ama bildiğim tek bir şey var: Yalnız değilim bu yolda çünkü içimde taşıdığım inanç ve maneviyat her şeye ve herkese rağmen inanılmaz bir kuvvet vermekte. Belki kafanızdaki tabloya uymuyorum ya da gönlünüzde beni barındırmıyorsunuz ama benim gönlüm sandığınızdan geniş ve sığdırabilmekte çoğu şeyi, çoğu insanı hatta sizi bile...